

~~Hg 142:6~~

Från Gunnar Persson

Markedsvisite Hg 142:3)

Fragment av ~~visa~~ om Sven Nilsson, Tolånga.
efter Olof Jönsson, Östraby född 1873

Det var två länsmän i Färs
båda stora som fänder
den ene hette Sjöström
och den andre Hovander

....

... levde de ej vid tinget
som pärlor i mull (?) gull ?
då var det Sven Nilssons i Hovdahus skull.

Sjöström hette Johan i förnamn, bodde i Tolånga

Hovander bodde i Östraby

son

Johan Sjöström hade en ~~sax~~ länsman

C. G. Sjöström i Rönås, Bjärsjölagård

Obs: Sven Nilsson är även reg. i allm. reg. kulturhistoria

Visa om Sven Nilsson, Hovdahus

En y⁷klig och rörande visa om den store fritänkaren som kom i häktelse och om trumviratet Nils Rasmussen, Sjöström och Anderberg som så tappert försvarade Vår Herre.

En visa vill jag sjunga med strupe ren och klar
för sjung hepp, hepp, hepp, för sjung aj, aj, aj, aj, aj,
allt om en ~~en~~ yklig händelse som nyligt timat har
för sjung hepp, för sjung hepp, för sjung aj, aj, aj, aj, aj.

Det var uti Färs härad uti Tolånga by
Der bodde en skollärare så kunnig och så kry.

Med domare och länsman han låg i ständig gnåt
och det var visst för det han var en slager advokat.

Och avundsmän han hade och många vere di
som gerne ville blifva fö den advokaten fri.

Och lömskt försåt de lade ned sin diplomati
så att vår man blef häktad allt för fritänkeri.

Hur det var med den saken det kan jag inte se
men mystisk och tvetydig den synes ändå nej.

I fängelse han vräktes med blygsel och med skam
i fångakläder grefva till tinget fördes fram.

Och Anderberg het' domarna så styfver i sitt sinn
och länsman hette Sjöström så pösig och så stinn.

Och nederst allt vid dörren en kämpe stod på vakt
Nils Rasmussen han skälldes för, en karl med gruflig makt.

Och rundt kring landet hördes ett fasligt skrän och skri
och alla tyckte det var ett rysligt tyranni.

Och tidningsreferenter allt uti långa rad
till tinget långvägs sändes för sina tidningsblad.

Och när till saln de kommo och ville stiga in
de möttes af Nils Rasmussen med en förfärlig min.

Hit får ej någon träda för här så vaktar jag
Kom pröfva på att taga med mig ett nappatag.

Så hafver nådig lagman mig strängelig befallt
och jag skall nogsamt göra min skyldighet i allt.

Met murfvlar salen vakta, så var hans stränga tal
Det är ett uselt byke som ställer till skandal.

Och därför ingen månde af eder komma in.
Elett Sjöström nåd har funnit, han har ett böjligt skinn (?)

De referenter skrefve till nådig domarn då
men denna merske bjesse ej aktade därpå.

Helt snopna tvenne drogo då till sitt land igen
De andra blefve kvar kvar, de vill bida tiden kvar här.

Men Sjöström var ett snille, han visste nog besked.
Vi höra dem som vittna och låta dem gå ed.

De kunna intet vittna, jag vet det nog, men då
de få bli kvar därute och slippa höra på.

Då kunna de ej skildra hur vi rannsaka nu
och med Sven Nilsson taga vi riktigt då itu.

Och domarn blef förtjuster då han det höra fick
Nils Rasmussen gaf länsman en riktigt tacksam blick.

Och det var fröjd i salen ibland de nämndenän
men ännu hafver saken ej blifvit slutad än.

Ty detta "fina" tilltag har nogsamt blifvit sport
och ryktet därom vida sig spritt från ert till ert.

Treenigheten jublat för bittida ändå
Arboga-öl så bittert nu följer däruppå.

Ett gammalt ordspråk säger v(och der finns sanning i)
Den grep xx åt andra gräfver han faller xjx sjelf deri.

Om någon önskar veta hvem visan diktat xxx ny
för sjung hepp, hepp, hepp, för sjung aj, aj, aj, aj, aj
så är det Truls och Ola, två drängar i vår by
för sjung hepp, för sjung hepp, för sjung aj, aj, aj, aj, aj.

Upptecknad av Nils Håkansson, stins i Rydsgård, född
i St. Köpinge.

Gåva till LKJS av Svea Jacobsson, Svensterp nr 5,
[REDACTED]